

UITSpraak 17 - 146

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake
het beroep van [naam], appellante
tegen
het Bestuur van het LUMC, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 26 april 2017 heeft verweerder appellante niet geselecteerd voor toelating tot het zijnstroom/premastertraject van de opleiding Geneeskunde.

Bij brief van 2 juni 2017, ontvangen op 8 juni 2017, heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep ingesteld. Zij voert - kort weergegeven – aan dat zij het oneens is met haar beoordeling voor de tweede selectieronde, inhoudende een gesprek. De beoordelaars hebben haar houding ten onrechte als afwachtend aangemerkt.

Op 27 juni 2017 hebben partijen met elkaar gesproken om te onderzoeken of een minnelijke schikking getroffen kon worden. Dit heeft niet tot een minnelijke schikking geleid.

Op 28 juni 2017 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Bij e-mail van 13 juli 2017 heeft de gemachtigde van appellante verzocht om de hoorzitting van 19 juli 2017 te verplaatsen. Het College heeft ingestemd met dit verzoek en medegedeeld dat de beslistermijn wordt opgeschort.

Bij brieven van 29 augustus 2017 en 4 september 2017 heeft appellante nadere stukken ingediend.

Het beroep is behandeld op 6 september 2017 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is ter zitting verschenen, vergezeld van haar gemachtigde [naam]. Namens verweerder zijn [namen], verschenen.

**Uitspraak
17-146**

Blad 2/8

Verweerder en appellante hebben nadere stukken ingediend.

Vervolgens heeft de voorzitter het onderzoek gesloten.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 8 juni 2017 door het College ontvangen brief heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 26 april 2017. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW") gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Appellante heeft verzocht om op grond van de door haar aan de Vrije Universiteit te Amsterdam afgeronde bacheloropleiding Biomedische Wetenschappen te worden toegelaten tot de zijnstroom van de masteropleiding Geneeskunde ("de masteropleiding").

Bij het bestreden besluit heeft verweerder aan appellante bericht dat zij niet is geselecteerd voor toelating tot het zijnstroom/premastertraject, zoals bedoeld in artikel 5.4 van de Onderwijs- en examenregeling van de bacheloropleiding Geneeskunde.

De WHW erkent een premaster niet als een opleiding in de zin van deze wet. Het verzoek van appellante dient derhalve te worden verstaan als een verzoek om toelating tot de masteropleiding. Het bestreden besluit moet aldus worden verstaan, dat verweerder daarbij heeft geweigerd appellante tot de masteropleiding toe te laten onder de voorwaarde dat zij de bij haar geconstateerde deficiënties wegwerkt, bijvoorbeeld door het deelnemen aan een zogenoemd premastertraject.

Het premastertraject wordt door de Universiteit Leiden aangeboden aan studenten die op basis van hun vooropleiding niet rechtstreeks tot de masteropleiding toelaatbaar zijn. Hoewel het premastertraject bestaat uit onderwijseenheden die ook worden aangeboden in de reguliere bacheloropleiding Geneeskunde, maakt het premastertraject geen deel uit van die bacheloropleiding.

**Uitspraak
17-146**
Blad 3/8

Dit betekent dat studenten die in het kader van een voorwaardelijke toelating worden toegelaten tot het premastertraject ook niet hoeven te voldoen aan de eisen die gelden voor toelating tot de bacheloropleiding. De criteria voor toelating tot de masteropleiding, en daarmee ook het premastertraject zijn uitputtend neergelegd in de artikelen 5.2-5.4 van de Onderwijs- en examenregeling van de masteropleiding Geneeskunde. Ingevolge artikel 5.4.5 van de OER worden in de Regeling Zijnstroom nadere regels gesteld over de procedure en wijze van selectie. In deze regeling is onder meer opgenomen dat ook een zijnstroomstudent moet deelnemen aan de zogenoemde decentrale selectie.

Dat verweerder er om, overigens ook in het belang van studenten zijnde, uitvoeringstechnische redenen voor kiest het premastertraject aan te bieden in de vorm van onderwijseenheden van uit de bacheloropleiding en studenten zich daarom voor die opleiding moeten inschrijven, maakt dit niet anders.

Indien dit anders zou zijn, en voor toelating tot het premastertraject vereist is dat een student ook formeel wordt toelaten tot de bacheloropleiding, zou verweerder ook gehouden zijn aan alle studenten die met succes het premastertraject afronden het bachelordiploma Geneeskunde uit te reiken. Het betreft dan immers studenten die zijn toegelaten tot de bacheloropleiding en – volgens verweerder – met het succesvol afronden van het premastertraject aan de eindtermen van de bacheloropleiding Geneeskunde voldoen. Het voldoen aan deze eindtermen is ingevolge artikel 7.30b van de WHW, gelezen in samenhang met de OER immers een vereiste voor toelating tot de masteropleiding.

Dit kan niet de bedoeling van verweerder zijn en is, zoals ter zitting door verweerder is aangegeven, ook uitdrukkelijk niet de bedoeling van verweerder geweest. De toelating van een student die deel wil nemen aan het premastertraject tot de bacheloropleiding strekt er louter toe het administratief mogelijk te maken dat die student deelneemt aan het onderwijs en tentamens aflegt en biedt de student de mogelijkheid om gedurende het premastertraject studiefinanciering te ontvangen.

Het bestreden besluit is genomen door de decaan, namens verweerder. Partijen verschillen van mening of de decaan daartoe bevoegd was.

Ingevolge artikel 7.30b, derde lid, eerste volzin, van de WHW laat het instellingsbestuur degenen die aan de gestelde eisen voldoet, toe tot een masteropleiding. Onder "instellingsbestuur" moet hierbij het bestuur van de Faculteit der Geneeskunde worden verstaan, dat zich pleegt aan te duiden als het Bestuur van het LUMC ("verweerder"). Het behoeft geen toelichting dat het voor verweerder praktisch onuitvoerbaar zou zijn om zelf, in vergadering bijeen, over

Uitspraak
17-146
Blad 4/8

alle individuele verzoeken om toelating tot de masteropleiding te beslissen. Daarvoor heeft verweerder met het Reglement van de faculteit der Geneeskunde een zogenoemde toelatingscommissie ingesteld.

Ingevolge artikel 14 van het Reglement stelt verweerder voor de masteropleidingen namelijk een toelatingscommissie in en benoemt het leden die, daartoe gemandateerd door verweerder, besluiten nemen omtrent de toelating tot die masteropleidingen. Ingevolge het tweede lid van die bepaling bestaat een toelatingscommissie uit ten minste drie en ten hoogste vijf door verweerder te benoemen leden, die behoren tot de docenten die zijn belast met het verzorgen van het onderwijs voor de betrokken opleiding. Het College maakt hieruit op, en dit is door verweerder ter zitting ook bevestigd, dat de leden worden benoemd op grond van hun deskundigheid om een weloverwogen oordeel te geven over de geschiktheid van potentiële studenten voor de masteropleiding.

Vast staat dat het bestreden besluit niet door de toelatingscommissie is genomen. Vast staat evenzeer dat het besluit niet door verweerder, in vergadering bijeen, is genomen en vervolgens enkel door de decaan op basis van een ondertekeningsmandaat is ondertekend. Het verlenen van mandaat aan de toelatingscommissie laat ingevolge artikel 10:7 van de Awb de bevoegdheid van de mandaatgever om zelf te beslissen immers onverlet. Naar tussen partijen niet in geschil is, is het bestreden besluit namens verweerder genomen door alleen de decaan en ook door hem, namens verweerder, ondertekend.

Het enkele feit dat verweerder ervoor heeft gekozen om met het faculteitsreglement een toelatingscommissie in het leven te roepen, laat onverlet dat hij zijn bevoegdheid om over toelatingsverzoeken te beslissen daarnaast ook kan mandateren aan de decaan. Als dat gebeurt, kunnen zowel de toelatingscommissie als de decaan namens verweerder op toelatingsverzoeken beslissen.

Verweerder heeft gevolg gegeven aan het verzoek van het College om in dat kader zijn besluiten over te leggen waaruit blijkt dat aan de decaan mandaat is verleend. Bij e-mail van 13 september 2017 heeft verweerder besluit overgelegd, waarin de beslissingsbevoegdheid over de toelating tot de zijinstroom is gemandateerd aan de decaan, tevens lid van het Faculteitsbestuur. Uit het verslag van de vergadering van het Faculteitsbestuur op 25 februari 2015 volgt dat het Faculteitsbestuur dat besluit heeft goedgekeurd.

Gelet op de overgelegde stukken volgt het College het standpunt van verweerder dat aan de decaan mandaat is verleend om besluiten over toelating tot de zijinstroom te nemen. Voor verzoeken van studenten die niet beschikken over

**Uitspraak
17-146**

Blad 5/8

een bachelordiploma Geneeskunde van de Universiteit betekent dit dat naast de toelatingscommissie ook de decaan bevoegd is om op die verzoeken te beslissen. Met het ook voor de masteropleiding Geneeskunde vervallen van artikel 7.30a van de WHW, waarin de zogenoemde 'doorstroommaster' was geregeld, moeten ook studenten met een bachelordiploma Geneeskunde van de Universiteit Leiden een verzoek doen om tot de masteropleiding te worden toegelaten.

Dit leidt tot de ietwat merkwaardige situatie dat verzoeken om toelating van die studenten namens verweerder moet worden beslist door de toelatingscommissie, die – zoals hiervoor is overwogen – is samengesteld op basis van deskundigheid, terwijl voor alle andere verzoeken (de zijinstromers) geldt dat de decaan alleen een beslissing neemt. Juist bij deze laatste categorie zou het beschikken over specifieke deskundigheid van voordeel kunnen zijn om een goed oordeel te kunnen geven over de geschiktheid van de desbetreffende studenten. Zonder enige afbreuk te willen doen aan de deskundigheid van de decaan, kan van hem niet worden verwacht te beschikken over deskundigheid over alle opleidingen die via een zijinstroom toelating tot de masteropleiding kunnen bieden.

Het vorenstaande laat echter onverlet dat verweerder door ook aan de decaan een beslismandaat te verlenen voor verzoeken van zijinstromers tot de masteropleiding niet in strijd met het recht heeft gehandeld. Dit leidt dan ook tot de slotsom dat de decaan het bestreden besluit bevoegdelijk genomen heeft. Het College hecht eraan op te merken dat het niet goed begrijpt waarom verweerder ervoor heeft gekozen om verzoeken van zijinstromers niet ook door de toelatingscommissie te laten beoordelen en beslissen. Te minder, nu – zoals hierna nader wordt toegelicht – de decaan zich bij de voorbereiding van het besluit wél door beoordelaars laat bijstaan.

Het bestreden besluit bevat louter een standaardmotivering. Dit besluit biedt dan ook geen inzicht in de manier waarop de procedure is verlopen en de redenen waarom appellante niet voor (voorwaardelijke) toelating in aanmerking komt. Het besluit kan dan ook niet worden gedragen door de daaraan ten grondslag gelegde motivering en is daarom in strijd met artikel 3:47 van de Awb genomen. Vernietiging op deze grond kan evenwel achterwege blijven, als blijkt dat het besluit wel berust op een deugdelijke motivering, maar die motivering alleen niet in het bestreden besluit is vermeld.

Gelet op wat in het verweerschrift naar voren is gebracht en is toegelicht tijdens de zitting, is het College tot de slotsom gekomen dat aan het besluit wel degelijk een op de persoon van appellante toegespitste motivering ten grondslag ligt. Hierna zal het College aan de hand van de door appellante aangevoerde gronden toetsen of deze motivering deugdelijk is.

Uitspraak

17-146

Blad 6/8

Appellante is het oneens met de beoordeling van haar gesprek tijdens de tweede selectieronde. Zij stelt zich op het standpunt dat de gehanteerde STARR-methode niet geschikt is om de meest geschikte kandidaat te selecteren. Tevens is zij van mening dat de beoordelaars ten onrechte haar houding als afwachtend hebben bestempeld.

Hoewel, zoals hiervoor is overwogen, het bestreden besluit door alleen de decaan is genomen, is op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting duidelijk geworden dat hij zich in de voorbereiding daarvan door twee beoordelaars heeft laten bijstaan. Eén daarvan, [naam] is tevens lid van de toelatingscommissie. De andere beoordelaar, [naam], is dat niet, maar beschikt over een ruime ervaring met betrekking tot de beoordeling van de geschiktheid van potentiële studenten.

Het College constateert dat de beoordeling van appellante door twee beoordelaars, onafhankelijk van elkaar en zonder overleg, is verricht. Beide beoordelaars hebben op het beoordelingsformulier kenbaar gemaakt de geschiktheid van appellante onder het niveau te achten, namelijk twee punten van de zes-puntenschaal. Beoordelaar 1 vond onder meer haar antwoorden te vaag. Beoordelaar 2 vond onder meer haar toelichting op sterke en zwakke eigenschappen matig.

Gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, is het College van oordeel dat de beoordeling van het gesprek van appellante voldoende correct en zorgvuldig is verlopen. Volgens vaste jurisprudentie van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs wordt aan verweerder wat betreft de toelatingscriteria een grote mate van beleidsvrijheid toegekend (zie de uitspraak van 12 oktober 2017, zaaknummer 2017/085). In de uitnodiging voor het gesprek heeft verweerder uitdrukkelijk kenbaar gemaakt in het gesprek de STARR-methode te zullen hanteren. Deze passage is onder meer opgenomen, zodat de deelnemers aan de selectie zich op het gesprek kunnen voorbereiden. Tevens is in de brief vermeld dat als er nog vragen leven bij appellante, zij contact kan opnemen met de coördinator van de zijinstroom. Het had dan ook op de weg van appellante gelegen om nader te informeren naar de STARR-methode als dit haar onduidelijk was. De omstandigheid dat appellante een andere beleving van het gesprek heeft dan de beoordelaars, maakt het bestreden besluit niet onrechtmatig.

Op basis van de score van de twee beoordelaars is appellante geplaatst op een lijst van potentiële studenten die via de zijinstroom voor toelating tot de masteropleiding in aanmerking willen komen. Aan de hand van deze lijst heeft de decaan vervolgens geoordeeld dat alle voor de zijinstroom beschikbare plaatsen kunnen worden gevuld met kandidaten die een betere score dan appellante

Uitspraak
17-146
Blad 7/8

hadden. Door op basis hiervan vervolgens namens verweerder het verzoek van appellante af te wijzen, heeft de decaan niet in strijd met het recht gehandeld.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak
17-146

Blad 8/8

4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. J.J.G.B. de Frankrijker, dr. A.M. Rademaker, M. Heezen en mr. G. Boogaard (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop - van de Loo.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop - van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: